

брѣгове на Азия, Америка и Европа. Още по на северъ отъ тия брѣгове, почти въ срѣдата на Ледовития океанъ, сж прѣснати множество голѣми и малки острови, които образуватъ т. н. *Нозъ Сибиръ*. На западъ отъ тѣхъ лежатъ два острова, известни съ името *Нова земя*, а на лѣво се простира о-въ *Шпицбергенъ*, по-нататкъ *Гренландия* и цѣла една група отъ острови разположени на северъ отъ Америка. Поменатитѣ острови ограждатъ голѣмо пространство, покрито съ вѣчни ледове. Въ срѣдата на тази ледена пустиня се намира *северния полюсъ*.

Всѣки отъ васъ би помислилъ, че това е една пространна гладка ледена равнина, на която краятъ не се вижда. Но това не е така. На много мѣста ледътъ е разпокъсанъ на грамадни кжсове, отдѣлени единъ отъ другъ съ по-тѣсни и по-широки водни ржкави. Тия ледени кжсове ту се отдалечаватъ единъ отъ другъ, ту се доближаватъ, натискатъ се, възкачватъ се единъ върху другъ и се натрупватъ на грамадни маси, и по този начинъ равната ледена поврѣхность се измѣня. Тукъ виждаме високи ледени хълмове, дълбоки долове, пространни равнини и пр. По-голѣмата частъ отъ леденитѣ равнини се срѣщатъ край брѣговетѣ. Но не рѣдко ще видимъ и грамадни плаващи ледени острови. Край брѣга обикновено водата замръзва до самото дъно, ледътъ яко се сраства съ сушата и дълго време се държи на едно и сжщо мѣсто. Въ откритото море виждаме друго нѣщо. Тукъ ледътъ, чиято дебелина надминава понѣкога 20 метра, лежи върху поврѣхността на водата спокойно и не се помѣства, докато не подуха вѣтъръ.

Но ето че се появява буря. Грамадниятъ ледъ се разклаща и бавно почва да плува. Плува по волята на вѣтъра, безъ да знае накжде ще го завлѣче сждбата му.

Може да се случи вѣтърътъ да завлѣче ледения островъ на такова мѣсто въ морето, гдето водата спокойно тече на югъ къмъ топлитѣ страни на земното